

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

II. ÚS 117/2016-16

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí 14. februára 2017 v senáte zloženom z predsedu Lajosa Mészárosa, zo sudkyne Ľudmily Gajdošíkovej (sudkyňa spravodajkyňa) a sudcu Ladislava Orosza predbežne prerokoval sťažnosť [REDAKČNÝ ZNAČENIE], vo veci namietaného porušenia čl. 12, čl. 13, čl. 16, čl. 19, čl. 20, čl. 21, čl. 22, čl. 32, čl. 46, čl. 47 a čl. 48 Ústavy Slovenskej republiky postupom Okresného súdu Košice II v konaní vedenom pod sp. zn. EX 3213/2011 a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť [REDAKČNÝ ZNAČENIE] o d m i e t a pre nesplnenie zákonom predpísaných náležitostí.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 8. júna 2016 doručená sťažnosť [REDAKČNÝ ZNAČENIE] (ďalej len „sťažovateľka“), ktorou namieta porušenie čl. 12, čl. 13, čl. 16, čl. 19, čl. 20, čl. 21, čl. 22, čl. 32, čl. 46, čl. 47 a čl. 48 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) postupom Okresného súdu Košice II

(ďalej len „okresný súd“) v konaní vedenom pod sp. zn. EX 3213/2011 (ďalej len „napadnuté konanie okresného súdu“).

Sťažovateľka v sťažnosti uvádza, že exekučné konanie vedené na okresnom súde pod č. EX 107/08-17Za začalo na návrh oprávneného – [REDAKOVANÉ] [REDAKOVANÉ] 27. februára 2008. Exekučným titulom bol rozsudok okresného súdu č. k. 29 C 387/96-911 zo 17. decembra 1996. Konanie na okresnom súde začalo návrhom exekútora na vydanie poverenia na vykonanie exekúcie. Sťažovateľka uvádza, že okresný súd neskúmal dôvodnosť tohto návrhu, sťažovateľku nepoučil o jej právach a ani neskúmal, či jej bol pridelený vhodný náhradný byt. Napriek tomu okresný súd vydal poverenie na vykonanie exekúcie č. 5803* 052 506 z 11. marca 2008 pre exekútora [REDAKOVANÉ] [REDAKOVANÉ].

Sťažovateľka podala návrh na zastavenie exekúcie, obsahom ktorého bola aj námietka premlčania. Okresný súd jej návrh na zastavenie exekučného konania zamietol. Sťažovateľka sa proti jeho rozhodnutiu „odvolala“. Okresný súd uznesením č. k. 39 Er 439/08-52 z 2. júna 2008 „*exekúciu zastavil, povolil odklad exekúcie*“ a o jej námietke premlčania nerozhodol. Sťažovateľka následne doručila okresnému súdu návrh na opravu odôvodnenia uznesenia č. k. 39 Er 439/08-52 z 2. júna 2008.

Sťažovateľka ďalej uvádza, že z uznesenia okresného súdu č. k. 39 Er 439/08-52 z 2. júna 2008, z uznesenia okresného súdu č. k. 39 Er 439/2008-98 z 8. apríla 2010 a z „*oznámenia*“ okresného súdu z 9. februára 2012 jednoznačne vyplýva, že okresný súd „*exekúciu zastavil, povolil odklad exekúcie do nadobudnutia právoplatnosti Uznesenia z 2. 6. 2008. Toto uznesenie nadobudlo právoplatnosť dňa 20. 3. 2010, to znamená, že exekúcia na základe exekučného titulu č. k. 29 C 387/96 zo dňa 17. 12. 1996... bola trvale zastavená a nie je možné ju obnoviť. Účinky úkonov, ktoré boli vykonané pred právoplatnosťou rozhodnutia súdu o zastavení exekúcie, ostávajú zachované. Navrátenie do predošlého stavu je vylúčené.*“.

Sťažovateľka uvádza, že z obsahu uznesenia okresného súdu č. k. 39 Er 439/2008-98 z 8. apríla 2010 okrem iného vyplýva, že uznesením Mestského zastupiteľstva v Košiciach č. 630 z 30. a 31. októbra 2008 bol zrušený [REDAKOVANÉ] a povinnosti vyplývajúce z exekučných titulov prešli na zriaďovateľa – mesto Košice. Sťažovateľka uvádza, že k zastaveniu exekúcie došlo zavinením oprávneného – [REDAKOVANÉ] a jej okresný súd nepriznal uplatnené trovy konania.

Podľa sťažovateľky ju [REDAKOVANÉ] potreboval vyhodit' z predmetného bytu, a preto zvolil nezákonnú cestu. Aby bolo možné pokračovať v exekúcii, bol pozmenený exekučný titul č. k. 29 C 387/96-911 zo 17. decembra 1996 na sp. zn. 29 C 387/96 zo 7. novembra 2011 a exekútorovi [REDAKOVANÉ] bolo vydané poverenie na vykonanie exekúcie č. 5803 126 086* z 29. decembra 2011, pričom exekútor následne vykonával exekúciu podľa pôvodného exekučného titulu. Sťažovateľka bola o začatí exekúcie upovedomená 24. januára 2012 prípisom sp. zn. 35 Er 3236/2011. Uvádza, že exekútor následne vykonal exekúciu vypratáním bytu 17. júna 2015.

Sťažovateľka namieta, že okresný súd ju pred vydaním poverenia nekontaktoval, nepoučil ju o jej právach, nový exekučný titul nevidela a ani o ňom nemala vedomosť. Exekútorovi 26. januára 2012 vzniesla námietky proti exekúcii, bytovej náhrade a trovám exekúcie. Okresnému súdu 7. februára 2012 doručila návrh na zastavenie exekúcie vypratáním bytu, no číslo exekučného konania vtedy nepoznala. Uvádza, že okresný súd jej prípisom z 9. februára 2012 oznámil, že exekučné konanie vedené pod sp. zn. 39 Er 439/2008 bolo zastavené. Sťažovateľka namieta, že okresný súd ju neinformoval o tom, že konanie bolo právoplatne skončené 20. marca 2010, a nedozvedela sa ani to, že exekúcia v tej istej veci nie je prípustná.

Sťažovateľka zdôrazňuje, že dátum exekučného titulu bol účelovo pozmenený, aby druhý exekútor dostal poverenie na vykonanie exekúcie. Namieta, že tento exekútor jej dal príkaz – uložil povinnosť – vypratať byt, ktorý oprávnene užívala, pritom v deň doručenia upovedomenia nemala povinnosť byt vypratať. Namieta, že uznesenie okresného súdu č. k. 39 Er 439/2008-98 z 8. apríla 2010 nie je podpísané, preto je spochybniteľné. Obdobne

podpísaný nie je ani prípis okresného súdu z 9. februára 2012, ktorého obsahom bolo oznámenie o tom, že exekúcia vedená pod sp. zn. 39 Er 439/2008 bola zastavená. Namieta, že okresný súd jej neposkytol súdnu ani právnu ochranu. Obrátila sa preto na Okresnú prokuratúru Košice II, ktorej 16. júna 2015 doručila podnet na začatie trestného stíhania „*pre podvod a vyhrážania a požiadala o právnu a policajnú ochranu pred možným násilím*“, no potrebnej ochrany sa nedomohla.

Vzhľadom na uvedené sťažovateľka zastáva názor, že boli porušené jej označené základné práva podľa ústavy napriek tomu, že jej konanie bolo pred začatím exekučného konania aktívne a ústretové. Mala v úmysle vypratať byt a odovzdať ho dobrovoľne po pridelení vhodného náhradného bytu, a to aj napriek tomu, že táto jej povinnosť na vypratanie bytu už bola premlčaná.

Žiada preto, aby ústavný súd vydal tento nález:

*„- právo v zmysle čl. 12 na rovnosť v právach a v dôstojnosti, bolo porušené,
právo v zmysle čl. 13 na ukladanie povinnosti pri zachovaní základných práv
a slobôd, bolo porušené,*

*- právo v zmysle čl. 16 na nedotknuteľnosť súkromia osoby, ľudské zaobchádzanie,
bolo porušené,*

- právo v zmysle čl. 19..., bolo porušené,

- právo v zmysle čl. 20..., bolo porušené,

- právo v zmysle čl. 21..., bolo porušené,

- právo v zmysle čl. 22..., bolo porušené,

- právo v zmysle čl. 23..., bolo porušené,

- právo v zmysle čl. 32..., bolo porušené,

- právo v zmysle čl. 46..., bolo porušené,

- právo v zmysle čl. 47..., bolo porušené,

- právo v zmysle čl. 48..., bolo porušené.

*Ústavný súd SR prikazuje Okresnému súdu Košice II zrušiť protiprávne,
protizákonné, neprípustné a protiústavné exekučné konanie EX 3213/2011 LP na základe
poverenie Okresného súdu Košice II č. 5803 126 086* zo dňa 29. 12. 2011, č. k.*

35 Er/3236/2011 na základe exekučného titulu – rozsudok č. k. 29 C 387/96 zo dňa 07. 11. 2011 resp. 17. 12. 1996.

Sťažovateľovi: [REDAKOVANÉ], sa priznáva primerané finančné zadosťučinenie v sume 700 000 € za majetkovú a nemajetkovú ujmu, ujmu na zdraví a ujmu na právach ako následok neprípustnej exekúcie vypratáním bytu uskutočnenej dňa 17. 6. 2015, ktoré je povinný zaplatiť Okresný súd Košice II bezodkladne po právoplatnosti tohto rozhodnutia.“

Dňa 27. októbra 2016 bolo ústavnému súdu doručené podanie sťažovateľky označené ako „*Výzva na poskytnutie zálohy na odškodnenie*“, ktorou žiadala poskytnúť zálohu 300 000 € z dôvodu, že ústavnému súdu doručila v období od 2. marca 2016 do 8. júna 2016 sťažnosti, o ktorých nebolo dosiaľ rozhodnuté, a teda primerané finančné zadosťučinenie jej nebolo dosiaľ poskytnuté napriek tomu, že všetky jej v tomto podaní označené sťažnosti, ktoré podala ústavnému súdu, sú dôvodné, podporené listinnými dôkazmi.

II.

Ústavný súd rozhoduje podľa čl. 127 ods. 1 ústavy o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Ústavný súd návrh na začatie konania predbežne prerokuje podľa § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa a zisťuje, či nie sú dôvody na odmietnutie návrhu podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde.

Podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania návrhy, na ktorých prerokovanie nemá právomoc, návrhy, ktoré nemajú náležitosti predpísané zákonom, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene. Ústavný súd môže odmietnuť aj návrh, ktorý je zjavne neopodstatnený. Ak ústavný súd navrhovateľa na také nedostatky upozornil, uznesenie sa nemusí odôvodniť.

Sťažnosť podľa čl. 127 ods. 1 ústavy musí obsahovať všeobecné náležitosti uvedené v § 20 zákona o ústavnom súde, ako aj osobitné náležitosti uvedené v § 50 zákona o ústavnom súde v spojení s požiadavkami na návrh na rozhodnutie (petit) vyplývajúcimi z § 56 zákona o ústavnom súde. Ústavný súd preto môže prijať na ďalšie konanie len taký návrh na začatie konania, ktorý obsahuje všetky náležitosti predpísané zákonom o ústavnom súde.

Z obsahu sťažnosti vyplýva, že sťažovateľka namieta porušenie čl. 12, čl. 13 a základných práv podľa čl. 16, čl. 19, čl. 20, čl. 21, čl. 22, čl. 32, čl. 46, čl. 47 a čl. 48 ústavy postupom okresného súdu v konaní vedenom pod sp. zn. EX 3213/2011.

Ústavný súd po posúdení obsahu sťažnosti zistil, že aj napriek tomu, že sťažovateľka sa na ústavný súd obrátila so svojimi podaniami už niekoľkokrát, pričom ústavný súd ju už viackrát upovedomil o tom, aké náležitosti musí obsahovať kvalifikovaný návrh, aby bol spôsobilý iniciovať konanie pred ústavným súdom, opätovne jej sťažnosť v predloženom znení neobsahovala zákonom ustanovené náležitosti. V tomto konkrétnom prípade nebola splnená podmienka povinného právneho zastúpenia.

Ústavný súd preto vyzval sťažovateľku na doplnenie jej sťažnosti, teda aby ústavnému súdu predložila splnomocnenie udelené konkrétnemu advokátovi alebo aby preukázala, že Centru právnej pomoci podala písomnú žiadosť o poskytnutie právnej pomoci a určenie advokáta na zastupovanie v konaní pred ústavným súdom, s upozornením, že v prípade, ak nespĺní podmienky uvedené vo výzve, ústavný súd môže postupovať podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde.

Dňa 8. februára 2017 sťažovateľka reagovala na výzvu podaním, ktorým ústavnému súdu oznámila, aby začal konanie aj bez návrhu na začatie konania, pretože keďže nemá dôveru v advokátov, nikomu plnú moc neudelí.

Napriek tomu, že sťažovateľka reagovala na výzvu ústavného súdu, avšak odmietla splniť zákonom o ústavnom súde predpísané náležitosti sťažnosti, ústavný súd odmietol jej sťažnosť po jej predbežnom prerokovaní podľa § 25 od. 2 zákona o ústavnom súde pre nesplnenie zákonom predpísaných náležitostí.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 14. februára 2017